

वा० रा०

॥१६॥

एवं द्विःकृतोपतापापिकैकेयी निसर्गपुण्यस्वभावान् च चालेत्याह तामित्यादि ॥ परमप्रीतां परं रामेऽप्रीतामित्यर्थः ॥ देवी पुण्यस्वभावा ॥ १३ ॥ मंथरोक्तयुक्तीः प्रतिक्षिप
ति धर्मज्ञ इति ॥ दांतः शिक्षितः कृतज्ञः तेन बाल्ये स्वकृतपालनाद्युपकारस्मरणेन स्वानिष्टशंका निरासः ॥ ज्येष्ठइत्यनेन तस्यैव राज्ययोग्यतेति साधारण्यं परित्यक्तं ॥
॥ १४ ॥ भरतानर्थोपि नेत्याह ॥ भ्रातृनिति ॥ कथं व्यर्थमेवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ पितृवद्भ्रातृविभागेन पालयतो रामस्य वर्षशतात्परमपि यदा विभागेच्छा तदा भरतो राज्यमवा
तां दृष्ट्वा परमप्रीतां ब्रुवंती मंथरांततः ॥ रामस्यैव गुणान् देवी कैकेयी प्रशशंसह ॥ १३ ॥ धर्मज्ञो गुणवान् दांतः कृतज्ञः सत्यवांच्छुचिः ॥ रा
मो राजसुतो ज्येष्ठो यो वराज्यमतो हति ॥ १४ ॥ भ्रातृन्मृत्यांश्च दीर्घायुः पितृवत्पालयिष्यति ॥ संतप्य सेकथं कुञ्जे श्रुत्वा रामाभिषेचनं
॥ १५ ॥ भरतश्चापि रामस्य ध्रुवं वर्षशतात्परं ॥ पितृपैतामहं राज्यमवाप्स्यति न रर्षभः ॥ १६ ॥ सात्वमभ्युदये प्राप्ते दत्तमानेव मंथरे ॥
भविष्यति च कल्याणे किमिदं परितप्यसे ॥ १७ ॥ यथा वै भरतो मान्यस्तथा भूयोपि राघवः ॥ कौसल्यातोतिरिक्तं च मम श्रुश्रूषते बहु
॥ १८ ॥ राज्यं यदि हिरामस्य भरतस्यापि तत्तदा ॥ मन्यते हियथात्मानं तथा भ्रातृस्तुराघवः ॥ १९ ॥ कैकेय्यावचनं श्रुत्वा मंथरा भृशदुः
खिता ॥ दीर्घमुष्णं विनिश्चस्य कैकेयी मिदमब्रवीत् ॥ २० ॥ अनर्थदर्शिनी मौख्यान्नात्मानमवबुध्यसे ॥ शोकव्यसनविस्तीर्णे मज्जंती
दुःखसागरे ॥ २१ ॥ पश्यति ॥ ध्रुवापिशब्दाभ्यां लक्ष्मणशत्रुघ्नयोरपि राज्यप्राप्तिर्ध्रुवेति सूचितं ॥ १६ ॥ अभ्युदये रामाभिषेकरूपे उत्सवे कल्याणे भरताभि
षेकरूपे कियताकालेन भविष्यति ॥ १७ ॥ मान्यः प्रार्थनीयश्चेत्यस्कः तथा तद्वत् ॥ यद्वा भूयोपि अभ्यधिकमपि ॥ तत्र हेतुः कौसल्यात इति ॥ अतिरिक्तमधिकं ॥ १८ ॥
संप्रत्यपि भरतस्य राज्यमस्त्येवेत्याह ॥ राज्यमिति ॥ १९ ॥ एवं राज्यापहारं परिहृतवन्ती कैकेयी मंथरा तृतीयपर्यायेण पुनर्भेदयति ॥ कैकेय्या इति ॥ २० ॥ अनर्थदर्शि
नी अर्थस्यैवानर्थत्वेन दर्शनशीला ॥ शोकइष्टवियोगजः ॥ अनिष्टाभिजंडुःखं व्यसनं ॥ ताभ्यां विस्तीर्णे व्याप्ते सकलदुःखसमष्टिः दुःखसागरः तत्र मज्जंती त्वमात्मानं ना
वबुध्यसे इत्यर्थः ॥ २१ ॥

अ० कां०

॥१६॥